

שְׁכַתוּב וּתְסַף לְלֵדַת, וְהָרִי נֹאמֵר.
הַלּוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאמַר. אֲבָל שְׂאֵת כְּמוֹ שֶׁאִמְר
רַבִּי אַבָּא, שְׂאֵת תַּעֲלֶה לְמַעְלָה וְלֹא
תֵרַד לְמַטָּה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, דְּבַר זֶה
כַּעֲת נֹאמֵר וְנֹאֵה הוּא, אֲבָל כִּף
שְׁמַעְתִּי, שְׂאֵת יַעֲלֶה מִמֶּךָ וְיַעֲזֹב
לְךָ הַדְּבָקוֹת זֹו שֶׁל רִיחַ הַטְּמָאָה.

וְאִם לֹא - לִפְתַּח חֲטָאֵת רַבִּין. מַה
זֶה לִפְתַּח? זֶה הַדִּין הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא
הַפְּתַח שֶׁל הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר (תהלים
104) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק. חֲטָאֵת
רַבִּין - אוֹתוֹ הֵצִד שֶׁנֶּדְבָקָה בּוֹ
וְנִמְשַׁף עָלָיָה, יִשְׁמַר אוֹתָךְ לְהַפְרֵעַ
מִמֶּךָ, כְּתַרְגוּמוֹ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בֵּא רְאֵה, בְּשַׁעֲה
שֶׁקִּין הֵרַג אֶת הַבָּל, לֹא יָדַע אִיךָ
יּוֹצֵא [יוצאת] נְשַׁמְתוּ מִמֶּנּוּ, וְהָיָה
נוֹשֵׁף אוֹתוֹ בְּשֵׁנָיו כְּנִחֹשׁ, וְהָרִי
בְּאֵרוֹהַ הַחֲכָרִים. בְּאוֹתָהּ הִשְׁעָה
קָלְלוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָיָה
הוֹלֵךְ לְכָל צַדִּיק הָעוֹלָם, וְלֹא הָיָה
מְקוֹם שֶׁמִּקְבֵּל אוֹתוֹ, עַד שֶׁטַּפַּח
עַל רֹאשׁוֹ וְשָׁב לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ, וְהֶאֱרַץ
קַבְּלָה אוֹתוֹ בְּמִדּוֹר הַפְּתוּחֹתוֹן
לְמַטָּה.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, הֶאֱרַץ קַבְּלָה אוֹתוֹ
לְלַכֵּת בָּהּ, שְׁכַתוּב וַיִּשֶׁם ה' לְקִין
אוֹת. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, לֹא כִּף. אֲלֵא
לְמַטָּה קַבְּלָה אוֹתוֹ הֶאֱרַץ בְּמִדּוֹר
אֶחָד שֶׁתְּחַתֶּיהָ, שְׁכַתוּב הֵן גִּרְשֵׁת
אֲתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה גִּרְשֵׁת, אֲבָל לְמַטָּה לֹא
גִּרְשֵׁת. וּבִאֵיזָה מְקוֹם קַבְּלָה אוֹתוֹ
הָאֲדָמָה? בְּאֶרְקָא, וְעַל כָּל אֵלֶּה
שְׁדָרִים שֶׁם כְּתוּב (ירמיהו י) יֹאבְדוּ מִן
הָאֶרֶץ וּמִתַּחַת הַשָּׁמַיִם הָאֵלֶּה.
וְשֶׁם שֶׁם אֶת מִדּוֹרוֹ, וְהֵינּוּ שְׁכַתוּב
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קְדַמַּת עֵדֶן.

גוֹרֵשׁ. אֲבָל לְתַתָּא לֹא גוֹרֵשׁ. וּבְאֶן אֶתֵר קַבִּילַת לִיָּה אֶרְעָא, בְּאֶרְקָא. וְכָל
אֲנוּן דְּדִיִּירִי תַמְן עֲלִיהוֹן כְּתִיב (ירמיהו י) יֹאבְדוּ מִאֶרְעָא וּמִתַּחַת שָׁמַיָא אֵלֶּה.
וְתַמְן שְׁוֵי מִדּוֹרִיָּה. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קְדַמַּת עֵדֶן.

דְּסִטְרוּי וְקַבִּיל לִיָּה לְהַבֵּל. וּבְגִינֵי כִף כְּתוּב
וְהָיָה בְּהִיוֹתֵם בְּשַׁעֲה. בְּשַׁעֲה דָא אֶתְתָּא. כְּמַה
דְּאֶתְ אָמַר (דברים כב) כִּי בְּשַׁעֲה מְצָאָהּ, וְקִין קִנִּי
עַל נוֹקְבָא יִתִּירָה דְאֶתִּילִידַת עִם הַבָּל דְכְּתִיב
וּתוֹסֵף לְלֵדַת וְהָא אֶתְמָר:

הַלּוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת כְּמַה דְאֶתְמָר. אֲבָל
שְׂאֵת כְּדֹאמַר רַבִּי אַבָּא שְׂאֵת תְּסַתְּלַק
לְעִילָא וְלֹא תִיחֹת לְתַתָּא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי
הָאִי מְלָה הַשְׁתָּא אֶתְמָר וַיָּאוֹת הוּא. אֲבָל
הָכִי שְׁמַעְנָא שְׂאֵת יִסְלַק מִיָּנָה וַיִּשְׁבוּק לְךָ
אֶתִּדְבָקוֹתָא דָא דְרוּיחַ מְסַאָבָא.

וְאִי לֹא לִפְתַּח חֲטָאֵת רוּבִין. מְאִי לִפְתַּח דָּא
דִּינָא עֲלָאָה דְאִיָּהוּ פִתְחָא דְכֹלָא כְּמַה
דְּאֶתְ אָמַר (תהלים קיח) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק.
חֲטָאֵת רוּבִין הֵהוּא סִטְרָא דְאֶתִּדְבָקַת בֵּיָה
וְאֶתְמַשְׁכַּת עָלָהּ יְהָא נְטִיר לְךָ לְאֶתְפָּרְעָא
מִנָּה כְּתַרְגוּמוֹא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְקַטִּיל
קִין לְהַבֵּל, לֹא הָוָה יָדַע הִיךָ (נפיק) (ר"א
15) נְשַׁמְתִּיהָ מִנִּיהָ. וְהָוָה נָשִׁיף לִיָּה בְּשֵׁינֵיהָ
כְּחֹוּיָא. וְהָא אוּקְמוּוָה חֲבַרְיָא. בֵּיָה שַׁעֲתָא
לֵיִיט לִיָּה קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְהָוָה אָזִיל לְכָל
סִטְרֵי עֲלָמָא, וְלֹא הָוָה אֶתֵר דְמִקְבֵּל לִיָּה. עַד
דְּאֶטְפַּח עַל רִישֵׁיהָ וְתַב קַמִּי מְאִרִיָּה. וְקַבִּילַת
לִיָּה אֶרְעָא בְּמִדּוֹרָא לְתַתָּא.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר אֶרְעָא קַבִּילַת לִיָּה לְמִיָּהוּ בָּהּ
דְכְּתִיב וַיִּשֶׁם יי לְקִין אוֹת. רַבִּי יִצְחָק
אָמַר לֹא הָכִי. אֲלֵא לְתַתָּא קַבִּילַת לִיָּה אֶרְעָא
בְּמִדּוֹרָא חָדָא דְתַחֲוֹתָהּ דְכְּתִיב הֵן גִּרְשֵׁת אוֹתִי
הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

גוֹרֵשׁ. אֲבָל לְתַתָּא לֹא גוֹרֵשׁ. וּבְאֶן אֶתֵר קַבִּילַת לִיָּה אֶרְעָא, בְּאֶרְקָא. וְכָל
אֲנוּן דְּדִיִּירִי תַמְן עֲלִיהוֹן כְּתִיב (ירמיהו י) יֹאבְדוּ מִאֶרְעָא וּמִתַּחַת שָׁמַיָא אֵלֶּה.
וְתַמְן שְׁוֵי מִדּוֹרִיָּה. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קְדַמַּת עֵדֶן.